esset malefactor ad ista non venisset
Ait ergo iudex. Dic secūdā v̄itatē. Qt
ayt Secūda veritas est. Mihi multū
displicz q̄ in ista forma huc veni Ait
iudex. Certe credim9 tibi. Dic g̊ terci
am v̄itatē a teipsū a morte saluasti.
Ait ille. Hec ē tercia v̄itas. Si semel
potero euadere: ad istū locū nūq̄ vo-
lūtarie in ista forma venirē. Ait iudex
Amē dico tibi satl prudēt te liberasti
Vade in pace. Et sic saluatus est.

Rarissimi iste impator ē dn̄s nr̄
ihs xp̄s q̄ istā legē edidit scz q̄
q̄cūqz malefactor .i. peccator p grām
dei captus fuerit a corā discreto iudi
ce ductus .i. cōfessore: dicat tres veri-
tates tam veras q̄ demones ꝯ se nō
poterūt obiicere: hereditatē regni ce-
lestl obtinebt Prima v̄itas ē. ego sū
mal9 hō .i. in tali pctō a sic de singul
Ecce cōfessio. Scd̄a v̄itas ē. Displicet
m̄ tc̄l .i. multū m̄ displicet q̄ tātū deū
meū offendi Ecce ꝯtritō Tercia v̄itas
ē. si possē sel euadē p viā satisfactōis
nūq̄ ad pcc̄z redirē volūtarie. a sic p
ꝯsequēs vitā eternā obtinerē.

De superbia nimia. Et quō supbi
ad hūilitatē maximā sepe pueniūt
satis notabile. Capitulū lix.

Iouinian9 īpator regūt potēs
valde q̄ cū sel in stratu suo ia
cuisset: exaltatū ē cor ei9 vltra
q̄ credi pōt. Et in corde dixit. Est ne
aliq̄s ali9 de9 quā ego? Hijs cogitatl
somnū cepit. Mane vero surrexit et
vocauit milites suos a ayt Rm̄i: bo
nū ē cibū sumē q̄ hodie ad venādu3
pgere volo. Illi vero pati erāt eius
volūtatē adīplere Cibo sumpto ad ve
nādū prexerūt Dū vero īpator eq̄tassz
calor intolerabil eu3 inuasit intantū
q̄ videbat ei q̄ moreret nisi in aqua
frigida balneaē possz Respexit alōge:
aquā latā vidit. Dixit suis militibz.
Hic remaneatl q̄usqz fuero libeātus
Dextr̄riū cū calcaib9 pcussit ad aquā
festinant eq̄tabat. de equo descendit
oīa vestimēta deposuit. aquā intr̄uit
et tā diu ibi remāsit q̄usqz tōlit refri-
geratus essz. Dū ibidē exspectassz veit
q̄dā hō ei p oīa silis in vultu a gestu
a induit se vestimētl eius. dextrariū
eius ascēdit a ad milites eq̄tauit. ab
omnib9 sicut psona īpatoris ē recep
tus. Finito ludo ad palaciū cū mili-
tibz prexit. Post h̄ cito iouinian9 de
aqua exiuit: sz nec vestes nec equū in
uenit. Admiābat a tristat9 ē valde.
q̄ nud9 erat a neminē vidit. Cogita
uit intr̄ se. Quid faciā? Ego miseābi
liter sū frustrat9 Tandē ad se reūsus
dicebat. Hic ꝓpe manet vnus miles
quē ad miliciā pmoui. ad eū pgam.
vestes a equū acq̄rā. Et sic ad palaci
um meū ascendā et videbo quō et per
quē sū ꝯfusus. Iouinian9 tōlr nud9
ad castr̄ militl prexit Ad ianuā pul
sauit Janitor āt cāz pulsatōis q̄siuit
Ait iouinian9 Januā apite a qual
ego sū videte. Ille vero ianuā apuit
a cū eū vidissz obstupuit a ait Qual
es tu? At ille. Iouinianus sū īpator
Vade ad dn̄z tuū a dic ei vt m̄ vestes
accomodat q̄ vestes a equū pdidi Qt
ayt. Mentirl pessime ribalde. Jā an̄
aduētū tuū dn̄s īpator iouinian9 ad
palaciū suū cū militibz suis trāsiuit
a dn̄s me9 secū prexit a rediit. a iā in
mensa sedet Sz q̄ īpatorē te nōiasti:
dn̄o meo nūciabo Janitor intrauit a
dn̄o suo v̄ba ei9 retulit Ille h̄ audiēs
p̄cepit vt introduceret. Miles cū eū
vidissz: noticiā eius nō habebat. Sed
impator poptime eū ꝯgnouit. Ait ei
miles Dic m̄ q̄les es a qd̄ ē nomē tuū
Qui rn̄dt Ego sū īpator iouinian9 et
ego te ad miliciā pmoui tl̄i tpe. Ait
ille O ribalde pessime: q̄ audacia au-
des teipsū īpatorē noīaē? Jā dn̄s me
us īpator an̄ te ad palaciū eq̄tauit a
ego p viā ei associat9 erā a iā sū r̄ūs9
et q̄ teipsū īpatorē nōiasti īpune nō
trāsib̄ Fecit eū egregie v̄beāri a postea
expelli Ille v̄o sic flagellat9 a expul
sus fleuit amaē a ait O de9 me9. q̄d h̄
eē poterit q̄ miles q̄z ad miliciā pmo
ui noticiā mei n̄ hz a cū h̄ g̊uit me fla
gellat. Cogitat apd se. ꝓpe ē q̄dā dux

cōsiliariꝰ meꝰ: ad eū ꝑgā ⁊ necessita
tē ei ostēdā ꝑ quē potero indui ⁊ ad
palaciū meū reuti. Cū vo ad ianuam
duc' venisset: pulsauit Janitor audiēs
pulsationē ianuā aperuit ⁊ cū hoīem
nudū vidisset admirabatur ⁊ aiebat
Rm̄e q̄lis es tu? ⁊ q̄re sic totaliter nu-
dꝰ venisti? Et ille. Ego sū impator.
a casu equū ⁊ vestimenta ꝑdidi. Et
ideo ad ducē veni vt mihi in hac ne-
cessitate succurrat Ideo te rogo vt ne-
gociū meū corā dño tuo facias. Jani-
tor cū v̄ba eiꝰ audisset admirabat: au-
lā intrauit et dño suo oīa retulit Ait
dux Introducat Cū ītroductꝰ fuisset
nullus noticiam eius hēbat. Et dux
ait ad illum. Qualis es tu? Et ille.
Impator sū ego. ⁊ te ad diuitias et
honores ꝓmoui. quādo te ducē feci ⁊
ꝯsiliariū meū te ꝯstitui Ayt dux. In-
sane miser: ꝑrexi paꝝ āte te cū dño
meo impatore v̄sus palaciū ⁊ reuer-
sꝰ sū. Et q̄ talē hōrē tibi appropasti
impune nō trāsibis Fecit eū in carce-
rē recludi ⁊ pane ⁊ aq̄ sustētari. De-
inde ex carcere extr̄xit. ⁊ egregie v̄be-
rari ⁊ a tota t̄ra post h̄ eici fecit. Ille
sic eiectꝰ vltra q̄ credi poterit gemitꝰ
⁊ suspiria emittebat ⁊ intra se dixit.
Heu mihi q̄d faciā q̄ factꝰ sū obpro-
briū ⁊ abiectō plebis? Meliꝰ ē mihi
ad palaciū meū ꝑgē ⁊ mei d̄ palacio
meo noticiā habebūt Saltē si nō: vx-
or mea noticiā meaꝫ habebit ꝑ certa
signa. Solꝰ ad palaciū accessit. ad
ianuā pulsauit. audita pulsatione:
ianitor ianuā aperuit. quē cū vidisset
dixit Dic mihi q̄l' es tu? Et ille. My-
ror de te q̄ non nouisti me. Q̄ta ꝑ tot
tpa mecū fuisti. Qui ait Mētiris tu.
Cū dño impatore diu steti. Et ille.
Ego sū ille. Et si dictis nō credis. Ro-
go te dei amore vt ad impatricē acce-
das ⁊ per ista signa: illa mihi vestes
imperiales ꝑ te mittet q̄ a casu ꝑdi-
di oīa Ista signa q̄ ꝑ te ei mitto: nul-
lꝰ nisi nos duo nouit sub celo. Ait ia-
nitor. Non dubito: quin insanꝰ sis.
Quia iā dñs meꝰ īperator ī mēsa se-
det ⁊ iuxta eū imperatrix Verūtñ ex
q̄ dicis te impatorē esse imperatrici
intimabo. ⁊ certꝰ sū q̄ grauit' punie-
ris Janitor ad impatricē perrexit ⁊
oīa audita ei intimauit. Illa nō mo-
dicū ꝯtristata ad dñm suū cōūsa ē. et
ait. O dñe mi audite mirabilia. sig-
na ꝑuata int' nos sepius acta vnꝰ ri-
baldꝰ in porta mihi per ianitorē reci-
tat et cū h̄ dicit se īpatorē ⁊ dñꝫ meū
esse. Ipse cū h̄ audisset ꝑcepit ianito-
ri vt introduceret' in conspectu oīm.
Qui cū talit' nudꝰ introductus fuisset
canis q̄dā q̄ ātea multū eū dilexerat
ad gutt' suū saltabat vt occideret Sꝫ
ꝑ familiā īpeditꝰ ē. sic q̄ nullū ab eo
recepit malū Itē quēdā falconē habe-
bat ī partica. qui cū eū vidisset ligatu-
rā fregt ⁊ extr̄ aulā aduolaut Ait im-
perator oībꝰ in aula sedētibꝰ. Rm̄i:
audite v̄ba mea q̄ de isto ribaldo dicā
Dic m̄ q̄lis es tu ⁊ ob quā causā ve-
nisti? At ille. O dñe ista ē mirabilis
q̄stio. imperator sū ⁊ dñs istiꝰ loci.
Ait imperator oībꝰ sedētibꝰ in mēsa
⁊ circūstātibꝰ Dicite mihi ꝑ iuramē-
tū vr̄m quod mihi fecistis. q̄s nr̄m īp-
ator ē ⁊ dñs. Ayūt illi. O dñe leuit'
respondemus per iuramentuꝫ quod
vobis fecimus. Istū ribaldū nunq̄
vidimꝰ. Sꝫ vos estis dñs noster ⁊ ī-
pator quem a iuuētute nouimꝰ. Et
ideo rogamꝰ vna voce vt puniat' vt
oēs exēplū ab eo capiāt ⁊ de tali pre-
sūpcōe nō attēptēt. Impator ille ꝯū-
sus ad impatricē ait. Dic dña mihi
ꝑ fidē qua teneis. nosti tu istū hoīeꝫ
q̄ se dicit impatorē ⁊ dñm tuū esse?
At illa O bone dñe: cur talia a me q̄-
ris Nōne plus q̄. xxx. ānis in socie-
tate tua steti ⁊ ꝓlē ꝑ te genui Sꝫ vnū
ē qd̄ miror q̄uo iste ribaldꝰ ꝑuenit
ad nostra secreta int' nos ꝑpetrata.
Imperator ille dixit illi q̄ ītroductꝰ
fuerat Rm̄e q̄re ausus fuisti teipsum
impatorē noīare? Damꝰ pro iudicio
vt ad caudā equi hodie sis tractꝰ. et
si iterꝫ ausus sis h̄ dicere: te ꝯdēnabo
morte turpissima Vocaut satellites

suos a ayt. Ite a istū ad caudā equi
trahite sed nolite eum occidere. Et sic
factū est. Post hec vero vltra q̄ credi
p̄t: commota sūt omnia interiora ei9
Et q̄si de seipso desperat9 dicebat Pe-
reat dies in qua natus sū. amici mei
a me recesserūt. Vxor mea a filij mei
nō nouerūt me. Dū hoc dixisset: cogi-
tabat Hic ꝓpe manet cōfessor meus
pergā ad ipsū forte ip̄e meā noticiaꝫ
hēbit. qꝛ sepi9 ꝯfessionē meā audiuit
Perrexit ad heremitā: ad fenestram
cellule pulsauit At ille Quis ibi? Et
ille Ego sū īpator Jouinian9: fene-
strā apias vt loquar tecū Ille vero
cū vocē ei9 audisset fenestrā aperuit cū
eū vidisset cū impetu fenestrā clausit a
ait discede a me maledicte tu n̄ es im-
perator: sꝫ dyabol9 ī forma hōis. Ille
hoc audiens ad terrā p̄ dolorē cecidit
crines capitis ac barbe dilacerauit et
dixit Heu m̄: q̄d faciā ego Hijs dictis
recordat9 fuit q̄ in stratu suo exalta-
tū fuit cor ei9 dicēs Est ne de9 alter p̄
ter me. statim ad fenestrā heremite
pulsabat a dixit amore illi9 q̄ pepēdit
in cruce ꝯfessionē meā audite fenestr̄
clausa At ille. Mihi bn̄ placet. Qui
de tota vita sua cū lacrimis ē ꝯfessus
et p̄cipue quō cōtra deum se erexit di-
cens. Qꝛ nō credidit aliū deum esse q̄
seipsū. facta ꝯfessione a absolutione
heremita fenestrā ei9 apuit a noticiā
ei9 hēbat. Et ait. Benedict9 altissim9
iam noui te. paucas vestes hic ha-
beo induas te a ad palaciū pge a vt
spero noticiam tuam habebunt Im-
perator induit se et ad palaciū suum
perrexit ad ianuam pulsabat. Jani-
tor ostium aperuit a eum satis hono-
rifice recepit. At ille. Nunq̄d noticiā
meā habes? Qꝛ ait. Etiā dn̄e poptīe
Sꝫ admiror q̄ p̄ totū diē hic steti et
vos exire nō vidi. Ille vero aulā intr̄-
uit omnes eū vidētes capita inclina-
bant Ali9 īpator erat cū dn̄a Quidā
miles exiens de camera eum intime
aspexit. post hec in camerā ē reūsus
a ayt. Dn̄e mi. est quidā in aula cui
omnes capita inclināt a honorē faci-
unt qui vobis in omnibꝫ assimulat̄
intantuꝫ q̄ quis vestrū est impator
penitus ignoro. Imperator ille hoc
audiens ayt impatrici. Exeas a vi-
deas si eius noticiā habeas. Illa vero
foras p̄rexit a cū eū vidisset admirabat̄
statī cameraꝫ intrauit a ayt. O dn̄e
vobis vnuꝫ denūcio q̄ q̄s vestrū est
dn̄s me9 penit9 ignoro. At ille. Exq̄
sic est: foris pergā et v̄itatē excutiā.
Cū autē aulā intrasset eū per manū ce-
pit. a iux̄ eū stare fecit. vōt oēs milites
in aula existētes cū impatrice a ayt.
Per iuramētū quod m̄ fecistis dicite
q̄s nostꝝ ē impator Impatrix p̄mo
respondit. Dn̄e mi m̄ incumbit p̄mo
respondere. testis ē m̄ de9 in celis: q̄s
vestꝝ est dn̄s me9 penitus ignoro. et
sic oēs dixerūt. At ille Rm̄i audite me
Iste hō ē impator vester a dn̄s. Nā
aliq̄ tpe cōtra deū se erexit. ꝓpter q̄d
peccatū de9 eū flagellauit. et hōiꝫ noti-
cia ab eo recessit q̄usq̄ satisfactioneꝫ
deo fecerit Ego sū angelus ei9 custos
aīe sue q̄ īperiū custodiui q̄ diu fuit
in pn̄a. iam ei9 pn̄a est cōpleta et p̄
peccatū satisfecit āmodo ei sitis obedi-
entes. ad deū vos recōmendo Statī ab
oculis eoꝝ disparuit. Impator vero
deo gratias reddidit et toto tpe vite
sue in hō pace vixit a spiritū deo reddi-
dit Quod nobis ꝛc̄. ¶ Moralizatio.
Rm̄i iste impator p̄t dici q̄libꝫ hō
totaliter mūdo datus. Qui ꝓpt̄
diuitias et honores in supbiā cordis
erigit̄. Sicut alter nabuchodonosor
qui d̄inis p̄ceptis nō obediuit vocat
milites .i. sensus. pgit ad venandum
mundi vanitates. Interī calor into-
lerabis .i. tēptacio dyabolica eū arri-
pit q̄ q̄escē nō p̄t quousq̄ in aquis
mūdaīs sit totaliter refrigerāt9. Ista
refrigeratio est detrimentū aīe Et sic
milites .i. sensus sine custodia hōieꝫ
dimittūt quotienscūq̄ in aq̄ munda-
na balneari intēdit. Sꝫ de equo p̄mo
descendit .i. a fide errat qꝛ ī baptismo
firmiter deo p̄misit adherē. a pom-

pis diabolꝫ abrenũciare. Sꝫ q̃ cito totaliter se ī aquis mũdanis inuoluit fidẽ frangit a ꝫ est de equo descendere Deinde deposuit vestes ⁊ vtutes q̃s ī baptismo recepit. a sic nudꝫ miser ī mũdi vanitatibꝫ iacet Quid ē faciendũ? Certe vt alij sc̃ꝫ platus q̃ fidẽ et vtutes hꝫ custodiẽ hoc est vestimẽta recipere. Quia plato datur potestas soluẽdi peccatorẽ quotiens puro corde ad deũ se cõuertit. Iouinianꝫ cũ de aq̃ exiuit ꝛc. Sc̃ mis hõ cũ de aq̃ mũdana p dei grãm intẽdit exire nullã vtutẽ inueniet. qꝛ oes p pctm̃ pdidit ergo hꝫ materiã dolendi. Quõ debẽt ergo vtutes recuperari? Certe ad domum militis primo debet pgere. miles iste est ratio q̃ hꝫ te flagellaẽ qꝛ ratio dictat q̃ quantũ ꝫ deũ ꝓpetrasti in corde tuo: hoc emẽdes. Et ideo nõ poterꝫ seipsũ dicere imperatorẽ ⁊ xp̃ianuꝫ qꝛ opa xp̃iani p pctm̃ pdidisti. Ratio ergo te expellit ab ōm̃ vitio Quid ē faciendũ? Pgas ad castꝫ ducꝫ. ad conscianiam tuã ꝓpriã q̃ ꝫ te g̃uit murmurat donec recõsiliatus deo fuerꝫ: p̃o in carcerẽ te ponit ꝫ. est in ꝓplexitatẽ magnã quõ a p quã viã deo placere potes a vulnera ab eo recipe ⁊ cordis cõpunctionẽ per q̃ sanguis ⁊ peccatũ exeat. Deinde ad palatiũ corꝫ tui pulsare ⁊ intime cogitare quõ a q̃ de causa ꝫ deũ deliq̃sti Iamitor ⁊ voluntas q̃ est libera: ostiũ cordis tui hꝫ aperiat te ducere ad pmũ statũ quẽ in baptismo recepisti Canis qui saltatvt te occidat ꝛc. ē caro tua ꝓpria p quã hõ sepiꝫ occiderꝫ nisi deus impediret Et falco in partica extra fenestrã volat ꝛc. id est potentia diuina non tecꝫ manebit q̃diu ī mala vita iaces. nec vxor ⁊ aia noticiaꝫ hẽbit tue salutis. Qꝛd g̃ faciẽdũ ē Certe vt sis trꝫ ad caudã equi Trhi p caudã equi nihil aliud ē q̃ a principio vite vsq̃ ad presens q̃d a quãtũ fecisti tm̃ dolere a satisfactõeꝫ ꝓpetrare. Deinde postq̃ ista fecerꝫ: pge ad heremitã ⁊ discretũ cõfessorẽ in foresta scẽ eccie Et de oibus q̃bꝫ ꝫ deũ deliq̃sti pure ofitearꝫ clausa fenestra: id est puate nõ ad laudẽ hominũ: ꝫ ad tuũ solamen a stati dꝫ a oes angeli noticiã tuã hẽbũt. Deinde facta ofessione: vestimẽtis ⁊ homis vtutibꝫ poterꝫ induere a ad palatiũ coridis tui secrete accedẽ. et oes sẽsus tui cũ vxore ⁊ aia noticiã habebũt. qꝛ verus imperator ⁊ bonꝫ xp̃ianus factus es a per osequẽs vitã eternã obtinebis. Ad quã ꝛc.

De auaricia a eius subtili conamine. Capitulũ sexagesimũ.

Vidã rex erat qui filiã vnicã pulchrã a gratiosam noie Rosimũdã hẽbat. Puella ista cũ ad etatẽ denã puenisset. erat tã abilꝫ in curredo q̃ citius ad terminũ puenerat anteqũ aliq̃s eã tãgere posset. Rex p totũ regnũ pclamari fecerat q̃ q̃cũq̃ cũ filia sua volebat curre a ad finẽ termini ante eaꝫ pueniret: ipsaꝫ in vxorẽ haberet. a totũ regnuꝫ post eius decessũ. Si vero aliq̃s hoc attẽptaret a in cursu deficeret: caput amitteret. Facta pclamatione q̃si infiti se obtulerũt cũ ea currere. a quotq̃t cũ ea currebãt oes deficiebãt a capita amiserũt. Erat tũc q̃dã in cãtate pauper noie abibas q̃ intra se cogitabat Pauper ego sũ a de viili sãguine pgenitus. si p aliquã viã possẽ istã puellã deuincẽ. nõ solꝫ ego pmotus essẽ ꝫ a oes de meo sãguine. Prouidebat sibi de tribꝫ cautelis. s. de serto rosarũ qꝛ illa puelle appetũt. Secũdo de zona serica quã puelle libẽter optãt Tercio de loculo serico a infra loculũ pila quedã eãt deaurata. sup pilã descp̃ cõtalis. Qui mecũ tudit nunquã de tudo sadabiturꝫ Dec tua ipe in sinu suo posuit. Ad palatiũ prexita pulsauit. Adest iamitor a causam pulsationis petebat. Qui ait. Paratus sum cuꝫ puella currere Illa cum hoc audisset quandã fenestrã apuita cũ eũ vidisset in corde suo despexit: a ait. Ecce q̃ reprobꝫ ē cũ quo curre dẽs Tamẽ nõ